

Fællessukkerfogeriet, efter en Gang at være stabt, nu maa anses for en Nødvendighed for St. Croix. Ikke blot ere de gammelbogs Røgerier paa mange af de større Plantager, derunder Statens, nedlagte i Tillid til Fællessukkerfogeriets Bestaaen — men selve Fællessukkerfogeriets Eksistens har under de vanskelige Konjunkturer opretholdt Muligheden for Sukkerdyrkingen paa mange Plantager og derved opretholdt de betydelige Værdier, som ikke alene Plantagerne repræsenterede, men ogsaa derved de Værdier, der som Prioriteter indestod i disse, og hvis Sikkerhed var knyttet til Sukkerdyrkelsen, til denne henstigtsmæssigste Benyttelse af Dens rige Jordbund. Særlig har Fællessukkerfogeriet desuden vist sig som virksom Støtte for Husmandsbruget. Smaalodderne kunne vanskeligt selv forarbejde deres Rør. I det første Aar, 1878, blev der fra Husmandslobder indleveret kun 467,000 Pfd. Rør eller 0,85 pCt. af den hele til Bærkerne indleverede Rørmasse; men hvert Aar steg Mængden og i 1889 var Husmandslobdernes Leverance stegen til at udgøre omtrent 23 pCt. af den hele Mængde og udgjorde 29,700,000 Pfd. Rør — senere er paa Grund af flette Høst-aar den hele Leverance til Røgerierne gaaet tilbage, men Husmandslobdernes Andel var i 1892 dog vedblivende omtrent 22½ pCt.

Ved Husmandsbrugets Udvikling vil Dens Fremtid paa dobbelt Maade gavnnes. Paa St. Croix som andetsteds ville de mellemstore Jordbrug, der ikke i større Maalestof kunne anskaffe og forrente kostbare Maskiner til Jordens Behandling, under nuværende Arbejdsforhold vanskeligt kunne opretholdes ved lejet Arbejdskraft, naar de samtidig skulle give Underhold og Lutsus til Familier af mere forfinet Opdragelse. Underledes, hvis Arbejderne uden for de Tider, da de i større Mængde søges af Avlsgaardene havde deres selvstændige Erhverv og i øvrigt vare nogenlunde velstillede. Et stort Arbejderproletariat kan Den umuligt føde — derimod vil en stor Husmandsstand af Selvejere eller Arbejseftere styrke Jorbruget,

forbedre Arbejdsforholdene ved at skabe Betingelser for tilfredse og intelligente Arbejdere.

Ved at støtte Husmandsbruget vil Fællessukkerfogeriet bringe megen Jord ind under Dyrrkning med Sukkerør, der ellers vil henligge unyttet. Plantagerne blive i Stand til at koncentrere Dyrrkningen til de bedre Jorder, til at udstykke og hortsælge mindre Lodder, ja eventuelt ville Plantager, der ikke betale sig formedelst Beliggenhed eller af andre Grunde kunne udparcelleres og helt overgaa til det for Befolkningen vistnok mere heldbringende Husmandsbrug.

Det Mindretallet altsaa er enig med Regeringen om, at Røgeriet bør opretholdes og anerkender det rigtige i at Regeringen i 1888, da Aktieselskabet erklærede ikke at ville fortsætte Driften, overtog samme som brugeligt Pant, mener det til Støtte herfor endnu yderligere at burde fremhæve:

So mere Dernes Næringsveje blomstre, jo lykkeligere føler Befolkningen sig i sin daglige Tilværelse. Ethvert Middel til at skabe saadan Tilstand bør benyttes, og Røgeriet vil sikkert i saa Henseende kunne blive af stor Betydning for St. Croix. Men hvis dette er rigtigt, da maa det ogsaa være af Vigtighed snarest muligt at bringe Røgeriet under saadanne Vilkaar, at det bedst muligt kan opfylde sin Bestemmelse, en Hindring herfor er imidlertid dets Stilling til det tidligere Aktieselskab.

Efter at Staten i Genhold til Lov af 25de Februar 1876 havde ydet Aktieselskabet et Laan oprindelig stort 1,070,600 Kr. og efter at dette Aktieselskab havde begyndt sin Virksomhed i 1878 og yderligere modtaget et kontant Laan af Statskassen stort 344,184 Kr., steg Mellemværendet mellem Staten og Aktieselskabet ved udeblivende Renter saaledes, at Aktieselskabets Gæld til Staten i Djeblikket udgør omtrent 2,000,000 Kr. — altsaa den Sum, der omtrent svarer til den Værdi, som Sukkerføgerierne maaste kunde antages at have under Hensyn til, hvad de have kostet, om det end er en Selvfølge, at ved eventuelt,